

רע"פ 2115/22 - טל טרווינשיונל נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

רע"פ 2115/22

לפני: כבוד השופט ג' קרא

המבקשת: טל טרווינשיונל

נגד

המשיבה: מדינת ישראל

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו בעפ"ג 22375-11-21 מיום 9.2.2022 שניתן על-ידי כב' השופטת העמיתה דבורה ברלינר וכב' השופטים שי יניב ויוסי טופף

בשם המבקשת: עו"ד עופר אשכנזי; עו"ד שנהב מצה; עו"ד מיכל רובינשטיין

החלטה

בקשת רשות ערעור על פסק דינו של בית המשפט המחוזי בתל אביב-יפו (כב' השופטת העמיתה דבורה ברלינר וכב' השופטים ש' יניב ו' טופף) בעפ"ג 22375-11-21 מיום 9.2.2022, בגדרו התקבל, באופן חלקי, ערעור המבקשת על גזר דינו של בית משפט השלום בתל אביב-יפו (כב' סגנית הנשיאנ' תבור) בתפ"ק 14832-12-14 מיום 19.9.2021.

רקע והליכים קודמים

1. המבקשת הורשעה, על פי הודאתה בשמונה כתבי אישום מתוקנים, בריבוי עבירות של תקיפה סתם, לפי סעיף 379 לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); בריבוי עבירות של איומים (שאחת מהן בוצעה באמצעות עמוד 1

סכין), לפי סעיף 192 לחוק; בריבוי עבירות של היזק בזדון, לפי סעיף 452 לחוק; בעבירה של תגרה, לפי סעיף 191 לחוק; בעבירה של פציעה, לפי סעיף 334 לחוק; ובעבירה אחת של הפרת הוראה חוקית, לפי סעיף 287(א) לחוק. בכתבי האישום המתוקנים מתוארת שורה ארוכה של מעשי אלימות, אותם ביצעה המבקשת, בין היתר, על רקע נסיבות חייה.

2. ביום 27.3.2019 שולבה המבקשת בתכנית בית המשפט הקהילתי (להלן: התכנית). אגב כך הובהר לה, כי ככל שהשתתפות בתכנית תסתיים בהצלחה לא יוטל עליה עונש מאסר, וכי ככל שזו תופסק יטענו הצדדים לעונש באופן חופשי. המבקשת שיתפה פעולה עם גורמי הטיפול עד סוף חודש נובמבר 2019, אך מאז חלה התדרדרות במצבה. ביום 3.6.2020, אימץ בית המשפט הקהילתי את המלצת שירות המבחן והחליט על הפסקת השתתפותה בתכנית, משהמבקשת התקשתה להירתם כנדרש להליך הטיפול ולהתמודד עם בעיית ההתמכרות ממנה היא סובלת. משכך, נקבע דיון לצורך שמיעת טיעונים לעונש. יוער, כי עקב אי התייצבות המבקשת לדיונים בעניינה הוצאו צווי הבאה כנגדה, שהאחרון בהם הוא ללא אפשרות שחרור. לאחר שמיעת טיעונים לעונש מצא בית המשפט לבקש את עמדת שירות המבחן ביחס לאפשרות השתלבותה מחדש של המבקשת בתכנית. בתסקירו האחרון בעניין עדכן שירות המבחן כי המבקשת חסרת כוחות להשתלבות מחודשת וכי אין היא מתאימה לתכנית.

3. בגזר הדין עמד בית המשפט תחילה על הערכים המוגנים ומידת הפגיעה בהם; על נסיבות ביצוע העבירות; ועל מדיניות הענישה הנוהגת. בהתאם לכך, קבע בית המשפט כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירת האיומים באמצעות סכין נע בין מספר חודשי מאסר לבין 12 חודשי מאסר בפועל, כי מתחם העונש ההולם ביחס לעבירת הפציעה נע בין מספר חודשי מאסר לבין 15 חודשי מאסר בפועל, וכי ביחס לכל אחת מהעבירות האחרות נע מתחם העונש ההולם בין מאסר על תנאי לבין מספר חודשי מאסר בפועל.

בגזירת העונש הכולל לקח בית המשפט בחשבון, מחד גיסא, את נסיבות חייה הקשות של המבקשת; השפעתו הקשה של עונש מאסר עליה; חלופת הזמן מאז ביצוע העבירות; הודאתה; וההליך הטיפולי שעברה. מאידך גיסא, שקל בית המשפט את עברה הפלילי של המבקשת, וכך שריצתה אך לאחרונה עונש של 20 חודשי מאסר. במכלול נסיבות העניין השית בית המשפט על המבקשת 15 חודשי מאסר בפועל, לצד ענישה נלווית, וכן הורה על הפעלת מאסר מותנה בן 5 חודשים – מחציתו במצטבר ומחציתו בחופף, כך שהמבקשת תרצה סך של 17.5 חודשי מאסר בפועל.

4. המבקשת ערערה על גזר הדין לבית המשפט המחוזי וערעורה התקבל באופן חלקי. לאחר שמיעת טענות הצדדים המליץ להם בית המשפט להסכים לקיצור תקופת המאסר בפועל ל-10 חודשים, בסך הכל. המבקשת הסכימה להמלצה זו, אולם המשיבה דחתה אותה. בפסק דינו ציין בית המשפט, כנקודת מוצא, כי בית משפט השלום גילה רגישות רבה כלפי המבקשת, וכי לא נפלה שגגה בגזר דינו. עם זאת, מצא בית המשפט המחוזי להורות – נוכח שיקולי חסד וחמלה – על קיצור עונשה כאמור ל-10 חודשי מאסר בפועל, שיכללו בתוכם גם את המאסר המותנה חב ההפעלה.

5. המבקשת לא השלימה עם פסק דין זה ומכאן הבקשה שלפניי. בבקשתה טוענת המבקשת, בתמצית, כי יש לתת לה רשות ערעור נוכח קיומה של שאלה משפטית ביחס לאפשרות החריגה לקולא ממתחם העונש ההולם מטעמי צדק (כפי שנקבע בע"פ 4456/14 קלנר נ' מדינת ישראל (29.12.2015) (להלן: עניין קלנר)) ונוכח הפגיעה הבלתי-

מידתית בה עקב שליחתה למאסר, בשל זהותה המגדרית. בד בבד עם הבקשה הגישה המבקשת גם בקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין.

דין והכרעה

6. לאחר עיון בבקשה ובנספחיה, הגעתי לכלל מסקנה כי דינה להידחות.

7. הלכה היא כי רשות ערעור ב"גלגול שלישי" תינתן במקרים חריגים בהם מתעוררת שאלה עקרונית בעלת חשיבות משפטית או ציבורית החורגת מעניינם של הצדדים, או במקרים חריגים בהם מתעורר חשש לאי-צדק מהותי או לעיוות דין (רע"פ 9157/20 גרוסברג נ' מדינת ישראל (3.1.2021)). יתר על כן, כאשר הבקשה ממוקדת בחומרת העונש, תינתן רשות ערעור במקרים חריגים בלבד, בהם ניכרת סטייה משמעותית ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה בנסיבות דומות (רע"פ 3230/21 עדילה נ' מדינת ישראל (13.5.2021)). עניינה של המבקשת אינו נמנה על מקרים חריגים אלה. על אף הנופך העקרוני אותו היא מבקשת לעטות על בקשתה, הרי שזו נטועה בנסיבותיה הפרטניות. ממילא נראה כי אף עונשה אינו חורג ממדיניות הענישה המקובלת או הראויה במקרים דומים (ראו והשוו, למשל: רע"פ 2335/21 פלוני נ' מדינת ישראל (11.4.2021)).

8. למעלה מן הצורך, עמדתי היא כי דין הבקשה להידחות גם לגופה. אין לכחד כי נסיבות חייה של המבקשת הן מורכבות. נראה כי הן השפיעו עליה, במידה מסוימת, בביצוען של העבירות מושא הבקשה דנן. סביר להניח שהן שפיעו עליה גם במהלך ריצוי מאסרה מאחורי סורג ובריח. עם זאת, לשיטתי, הערכאות קמא נתנו לנסיבות אלו ולשיקולי הצדק את המשקל הראוי, ואף למעלה מכך, עת קבעו את עונשה של המבקשת. בתוך כך נלקחו בחשבון, כנדרש, אף עברה הפלילי והפגיעה שגרמה לקורבנותיה (ראו בהקשר זה ע"פ 2734/14 אוזן נ' מדינת ישראל, פסקה 16 (13.8.2014)). למותר לציין, כי חזקה על שירות בתי הסוהר שיטפל בעניינה של המבקשת "ברגישות ובאופן פרטני" (בג"ץ 5480/17 ביליה נ' שירות בתי הסוהר (4.7.2018)).

9. סוף דבר, הבקשה נדחת. לפיכך, ממילא מתייתרת הבקשה לעיכוב ביצוע גזר הדין. הרבה לפני משורת הדין, ובכפוף לערבויות הקיימות, המבקשת תתייצב לריצוי מאסרה בבית הסוהר נווה תרצה, או על פי החלטת שירות בתי הסוהר, ביום 1.5.2022 עד השעה 10:00 כשברשותה תעודת זהות ועותק מהחלטה זו. על המבקשת לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שירות בתי הסוהר, בטלפונים 08-9787377 או 08-9787336.

ניתנה היום, כ"ה באדר ב' התשפ"ב (28.3.2022).

ש ו פ ט